

BLUŻNIĄCY (13) *part praes act*

blużniący (12), **blużniąc** (1) *RejZwierz*.

-ź- (7), -z- (6).

sg m N blużniący (1). ◊ *G* blużniąc(e)go (1). ◊ *A* blużniąc(e)go (2), blużniąc (1). ◊ *pl G* blużniących (2). ◊ *D* blużniącym (3). ◊ *A m pers* blużniącć (2); -é (1), -(e) (1). ◊ *I m* blużniąc(e)mi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Znieważający słowem albo postępowaniem Boga lub świętych; ubliżający temu, co dotyczy wiary i religii (13) : *Miłosciwy pán Iezus/ [...] widzätz wefelące fie/ ij fłyfłatż blużniącć krzyżowniki/ [...] Oto fie nie rozgniewál OpecŻyw 143v.*

blużniący kogo, co (8): *LubPs R3; Gdy fłyfzyfż kogo blużniąc/ imię Páná fwego/ Sprzećiw fie iego mocy RejZwierz 43v; BudBib 2.Mach 10/4; SkarJedn [A*2]v; Ianá Kániná Doktorá lekarfkiego/ Nigromántyká/ Heretyká/ Bogárodzicę bluzniąccego/ [Antoninus] fpalic dał. SkarŻyw 414; go żaden nie widział áby fię o iákąkolwiek infżą rzecz bárżieý obrużyc miał/ iáko kiedy fłyfzał kogo wiárę powfżeczną blużmące⁸⁰. WysKaz 42; PowodPr 28; SkarKazSej 703a.*

Szeregi: »blużniący i prześladowający«: ktore gwałcenie/ nie dwáy świádkowie/ ále świát pełen niewiernikow tym fie gorżących ywiárę krześciáńfką blużniących y prześládujących wyświadcza? *PowodPr 28.*

»szalony a blużniący«: iákimi ffalonemi głófy á bluzniącemi iuż dawno ieft zelżone fwięte ymię twoie. *RejPs 109v.*

a. *W funkcji rzeczownika* (3) : *A* blużniącym odpowiada/ vkázuiąc fwoię zacność. *WujNT 338.*

blużniący kogo czym: gdzie wiernemu nie wolno kupic y przedác/ [...] to báłwochwálftwem fwym Bogá blużniącym/ wfzytko wolno. *CzechEp 60.*

Szereg: »ani świętokradzca ani blużniący«: *Abowiemeście przywiedli te ludzie/ áni świętokradzce/ áni blużniące boginią wálżę. WujNT Act 19/37.*

Cf **BLUŻNIC**